

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XIII. Ista nesciens amabat pulchra inferiora, quorum consideratione cognovit pulchrum & aptum, ac de utroque libros scipsit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

Deo sunt, tanquam efficiente, sed etiam in illo, tanquam conservante & continente, ut dictum L. 1. c. 2. supra.

- c *Descendit huc ipsa vita*) Christus, qui de seipso ait: *ego sum via, veritas, & vita, & occidit mortem nostram* redimendo nos, satisfaciendo pro peccatis nostris. Ioan. 14. 6.
- d *De abundantia vite sue*) utique vita abundavit Christo, unam perdidit in cruce mortalem, ut homo, alteram immortalem servavit ut Deus.
- e *In illud secretum*) inaccessæ divinitatis.
- f *Veniens in ipsum primum uterum virginalem*) primus uterus virginalis & fœcundus, fuit uterus B. Virginis. *Nec primam similem visa est, nec habere sequentem.*
- g *Vbi ei nupst humana creatura*) per incarnationem; caro mortalis ante resurrectionem, nec semper mortalis, quia immortalis post resurrectionem.
- h *Descendite ut ascendatis*) descendite per humilitatem, ut ascendatis per Dei amorem ad Deum.

V S V S.

1. Suggestit S. D. hoc capite, item proximis duobus, salubrem meditationem, adversus blandimenta mundi, vel retinentis, vel revocantis.
2. Proponit S. D. vitam Christi, tanquam efficacissimum medium ad bona caduca aspernanda. Ideo enim vitam mundo contrariam elegit, ut bona hujus vitæ, caduca & levia esse persuaderet, discessit vero ad cælum per ascensionem, ut quæramus eum, & sequamur vestigia ejus.

C A P. XIII.

Ista nesciens amabat pulchra inferiora, quorum consideratione cognovit pulchrum & aptum, ac de utroque libros scripsit.

1. **H**Æc tunc non noveram, & amabam pulchra inferiora & ibam in profundum, & dicebam amicis meis num amamus aliquid, nisi pulchrum? Quid est enim

pulchrum? & quid est pulchritudo? Quid est, quod nos allicit, & conciliat rebus, quas amamus? Nisi enim esset in eis decus & species, nullo modo nos ad se moverent. Et animadvertēbam & videbam in ipsis corporibus *a* aliud esse quasi totum, ideo pulchrum, *b* aliud autem, quod ideo deceret, quoniam apte accommodaretur alicui, sicut pars corporis, ad universum suum, & similia. Et ista consideratio scaturivit in animo meo ex intimo corde meo, & scripsi libros de pulchro & apto, puto duos, aut tres. Tu scis Deus: nam excidit mihi. Non enim habemus eos, sed aberraverunt à nobis, nescio quomodo.

N O T Æ.

- a* Aliud esse quasi totum, & ideo pulchrum) infra definit pulchrum esse id, quod per seipsum decet S. Th. magis distincte, ad pulchritudinem ait, tria requiruntur, I. quidem integritas, sive perfectio, qua enim diminuta sunt, hoc ipso turpia sunt, II. debita proportio, sive consonantia, III. claritas, qua in corporibus est coloris suavitas, Vnde S. Augustin. pulchritudinem corporis alibi definit ex Cicerone, partium congruentiam, cum quadam coloris suavitate, & S. Th. pulchre bonum à pulchro distinguit ex hoc, quod bonum proprie respicit appetitum, pulchrum autem vim cognoscitivam, pulchra enim dicuntur, qua visa placent, ubi per visionem intelligo quoque cognitionem intellectivam, qua non solum percipimus pulchritudinem corporum, verum & animorum, quorum pulchritudo est rectitudo voluntatis cum claritate Sapientia.
- b* Aliud autem, quod ideo deceret, quoniam apte accommodaretur alicui) distinguit S. D. aptum à pulchro, nam pulchrum absolutum quid est & totum; aptum ad alterum refertur, tanquam pars, aut vestis, aut aliquid aliud. Pulchrum enim, ut S. D. alibi ait, per seipsum consideratur atque laudatur, cui turpe ac deforme contrarium est.
- Aptum*

Cap. 14. 1.
p. q. 39. a.
8. c.

L. 22. de
civ. Dei
cap. 19.
l. 3. quæst.
Tuscul. 1.
p. q. 5. a.
4. ad 1.

V. Bell.
in Psal.
44.

t. 2. ep. 5.
sub ioint.

*Aptum vero, cui ex aduerso est ineptum, quasi reli-
gatum pendet aliunde, nec ex semetipso, sed ex eo,
cui connectitur, iudicatur: nimirum decens atque in-
decens, vel hoc idem est, vel perinde habetur. Afferit
pulchrum cognosci per seipsum, ut an equus, an
homo sit pulcher: aptum vero non nisi per aliud,
neque enim vestem quis potest aptam dicere, ni-
si intelligat, an congruat corpori.*

V S V S.

1. Ex hac pulchri notione sequitur solum Deum
perfecte esse pulchrum. Ipse enim solus habet I.
Omnem perfectionem, II. Proportionem per-
fectam omnis iustitiæ & sanctitatis. III. Clarita-
tem Sapientiæ absque ignorantia & errore. Vn-
de sicut teste Christo, *nemo bonus est* (perfecte Luc. 17.
& à seipso) *nisi solus Deus*, ita *nemo pulcher est, nisi* 19.
solus Deus, qui solus per seipsum, & à se ipso de-
cet. Creaturæ vero omnem decorem ab ipso, &
in ordine ad ipsum habent.
2. Nullum hominem perfecte esse pulchrum. I.
Quia nemo tam perfectus, cui non aliquid de-
sit in corpore vel animo. II. Quia nemo tam ju-
stus, qui proportionem rectæ voluntatis, non
levibus saltem peccatis corrumpat, imo fomes
peccati sive concupiscentia, necessario aliquam
deformitatem causat. III. Quia nemo tam sa-
piens, ut claritatem sapientiæ nullo errore, vel
ignorantia obscuret. Cum ergo non possimus
esse vere *pulchri*, laboret quivis esse *aptus*, sive
convenire suo Fini, qui est Deus, suo Toti, cu-
jus est pars, religiosus Religioni, civis Reipu-
licæ, studiosus Academix, quod fiet leges salu-
tares & iustas sedulo observando.